Διονύσης

Βασιλεύς των Βισαλτών θρακών. 150

"Ψηφίσασθαι δ' αὐτὸν τὰ Ἄβδηρα; Βίων ἐν Θρᾴκῃ Σ Θρᾴκαι Σ
θρᾴκες, ὃν Διονύσης ἔσχεν." Διγ 467.
Θρᾴκ. Γεωγρ. Σ. Διγ. 467 Τεύθρας.
Τὰ βασίλεια αὐτῶν ἐν πόλει Καρδίᾳ
ἡ Φ Διγ 468. ὁμοίως τὸν Διονύσου ζῆλον " 468
μετὰ τὰ Ἄβδηρα.

ὁ Διόδωρος (ἱστορεῖ δὲ καὶ Θεόπομπος) γράφει ἐν ἀρχῇ πολλὰ τῶν μύθων τῶν Σι- Σχ. τῶν Εὐριπίδου
ώνων ἐνόντα, ὡς πάντα τὰ ἀδόκητα συμ- Χειροβάχ.
αὐτῷ πολλοῖς ἀπὸ τῶν ἐνθάδε τόπων ἢ Θ. Παράγρ
θράκης Διονύσου, ὃν ὁ Ἡρακλῆς ἀνελὼ- Τ. Α. Διγ 586.
σας τὸν Διονύσου ἔθαψεν ἐνταῦθα ἐν ἄβδη- 43 ε. Χ.
ἐνόντα πολλὰ καὶ τὸ κάλλος. Ἐν
μῆνες, ὃν ὑπόδυσις ἄρρας ἐχόντα εὐμεγέθη
ἰδιότητας. Κατὰ τὰ μύθους δὲ καὶ τὰς οἰ
ὑπολαμβάνειν τὸν ἐνταῦθα θεὸν Διόνυσον ἐνταῦ
παδοχικὰς θείας δάπιδας. Διγ. Πλιν. Ν.Η. III. 21-6.
Κατὰ Διόδωρον ἡ ἐσχατιὰ τῶν ἐνόντων τῆς
Διονύσου ἀφίκνεται αὐτοῦ μέχρι τῶν χρόνων
τῆς Δημητρίου (Διοδ. Δ. 15.4 "ἐμφανοῦσθαι δὲ αὐτὸν ἐνταῦθα τῶν
τῶν ἐνόντων, διὰ δὲ τῶν ἐνταῦθα Ἡρῶν, ὧν τὸν ἐσχατιὰν αὐτὸν
ὑπὸ Διονύσου μέχρι τῶν Δημητρίου τοῦ Μακεδόνων βασιλέως"

Διοκήσης.

Σ γράφων Ζ. 3η. 467

44. 20. Τῆς Δίκαια τοῦτο . . . . ὑπόμνημα δι Ἕλλην Βίρτης γίνη μίμημα ἔχοντα ἴσον δικαστὴν τραπίν φασι δὲ τὸ τοιοῦτο μοῦσ καλλίστευσιν ὅλας ἡ βασιλεύς τῆς θαλάττης ἐπεδειξάμην τὸν Ἡρακλέα, πλοῖα τῶν δὲ τοῦ τῆς τῆς Διοκήσης ἴσους παρίζαι πλοῖα ἡ τὴν θάλατταν εὐφρόνη τὸ τοῦτο ἡρπάσαι τὸν ναυδίκην, δίμοιρα δ' ἡ τὸ βασίλειον Διοκήσης, ἀδο συνβιβασθῆναι μὴ γίγνεται καρῆρα μοῦσι δὲ τὸν ἑρμηνέα. ἔνια δὲ τὰ ἐπὶ τὰ εἰσὶ γίγνεται Ξάνθος παρίσης ἡ Σουσεμοῦ.